

79
NÂZİ'ÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 46 âyettir. Sûre, adını birinci âyetteki "en-Nâzi'ât" kelimesinden almıştır. Nâzi'ât burada, "ruhları çekip alan melekler" demektir. Sûrede başlıca, tevhit, peygamberlik, öldükten sonra dirilme ve hesap konu edilmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Andolsun şiddetle çekip çıkaranlara,

2. Andolsun kolaylıkla çekip çıkaranlara,

3. Andolsun yüzüp yüzüp gidenlere,

4. Derken, öne geçenlere,

5. Nihayet işi çekip çevirenlere (ki, mutlaka tekrar diriltileceksiniz).[1]

6, **7**. Büyük bir sarsıntının olacağı o günde o sarsıntıyı, peşinden gelen başka bir sarsıntı izleyecektir.

8. O gün birtakım kalpler (tedirginlik içinde) şiddetle çarpacaktır.

9. Onların gözleri (korku ile) inecektir.

10. Şöyle derler: "Biz gerçekten gerisingeriye eski hâlimize mi döndürüleceğiz?"

---

1. Sahabe, tabiin ve daha sonrakilerin çoğunluğunca bu ayetlerde zikredilen işleri yapanların melekler olduğu söylendiği gibi, ölüm, ufuktan ufka giden yıldızlar oldukları da söylenmiştir. Ayrıca bunların düşmanla savaşan gaziler yahut onların atları oldukları şeklinde yorumlar da yapılmıştır.

Ayetlerde yapıldığı ifade edilen eylemler ise ağırlıklı olarak insanların canlarını almak şeklinde yorumlanmıştır. Taberî gibi, bu eylemlerin ayetlerdeki genellikleri içinde algılanmalarının daha uygun olacağını, bunların içlerinin uygun olan her türlü anlam ile doldurulabileceğini söyleyenler de olmuştur.

11. "Bizler çürümüş kemiklere döndükten sonra mı?"
12. "Öyle ise bu hüsran dolu bir dönüştür" dediler.
13. Hâlbuki o, bir haykırıştan (sûr'un üfürülmesinden) ibarettir.
14. Birdenbire kendilerini mahşerde buluverirler.
15. (Ey Muhammed!) Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?
16. Hani, Rabbi ona mukaddes Tuvâ vadisinde şöyle seslenmişti:
17. "Haydi Firavun'a git! Çünkü o azmıştır."
18. "Ona de ki: İster misin (küfür ve isyanından) temizlenesin?
19. Seni Rabbine ileteyim de O'na karşı derinden saygı duyup korkasın!"
20. Derken Mûsâ ona en büyük mucizeyi gösterdi.
21. Fakat o, Mûsâ'yı yalanladı ve ona karşı koydu.
22. Sonra (yeryüzünde fesat peşinde) koşmak üzere (imana) sırt çevirdi.[2]
23. Hemen (adamlarını) topladı ve onlara seslendi:
24. "Ben, sizin en yüce Rabbinizim!" dedi.
25. Allah onu, ibret verici şekilde dünya ve âhiret cezasıyla cezalandırdı.
26. Şüphesiz bunda Allah'tan sakınıp korkan kimseler için büyük bir ibret vardır.
27. (Ey inkârcılar!) Sizi yaratmak mı daha zor, yoksa göğü yaratmak mı? Onu Allah kurmuştur.
28. Onu yükseltmiş ve ona düzen ve âhenk vermiştir.
29. O göğün gecesini karanlık yaptı, ışığını da (ortaya) çıkardı.[3]
30. Ardından yeri düzenleyip döşedi.
31. Ondan suyunu ve merasını çıkardı.

---

2. *Ayet, "Sonra da sırt çevirip koşarak gitti." şeklinde de tercüme edilebilir.*
3. *Ayette; evren içinde karanlığın asıl ve hâkim nitelik, aydınlığın ise güneş ve benzeri ışık kaynaklarının varlığına dayalı arızî bir nitelik olduğuna işaret vardır.*

32. Dağları sağlam bir şekilde yerleştirdi.

33. Bunları sizin için ve hayvanlarınız için bir yarar kaynağı yaptı.

34, **35**. En büyük felaket (kıyamet) geldiği zaman, o gün insan yaptıklarını hatırlar.

36. Cehennem, görenler için apaçık bir şekilde gösterilir.

37, **38**, **39**. Kim azgınlık eder ve dünya hayatını tercih ederse, şüphesiz, cehennem onun sığınağıdır.

40, **41**. Kim de, Rabbinin huzurunda duracağından korkar ve nefsini arzularından alıkoyarsa, şüphesiz, cennet onun sığınağıdır.

42. Sana, kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar.

43. Onu bilip söylemek nerede, sen nerede?

44. Onun nihai bilgisi yalnız Rabbine âittir.

45. Sen, ancak ondan korkanları uyarıcısın.

46. Kıyameti gördükleri gün onlar, sanki dünyada ancak bir akşam, yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış gibidirler.

